

DESIGN
ARCHITEKTURA
MÓDA
UMĚNÍ
CESTOVÁNÍ

dolcevita

07—08 DIARY

99,90 Kč / 4,99 €

1 Nový bar vznikl v patře v místech, kde bývaly nepoužívané toalety. Odstranily se příčky a použily materiály pomáhající sjednotit celý objekt: betonový obklad a mosaz. 2 Součástí oživení kulturního střediska je mj. nová typografie a grafická identita, vznikající ve spolupráci se studiem HMD.

časosběr

Z proměn menších českých a moravských měst se zatím zdá, že pokud některé vede odvážný starosta, může být posun k lepšímu poměrně snadný. V Lovosicích se velmi zajímavým způsobem podařilo oživit chátrající kulturní středisko.

Když se Monika a Michael Whiteovi společně podíleli na úspěšné rekonstrukci železničního nádraží v Litoměřicích, neměli ještě tušení o tom, že právě díky němu získají svou další zakázku jen o kousek vedle. Starosta sousedních Lovosic Milan Dian je totiž právě na základě této práce oslovil s žádostí o pomoc při rehabilitaci místního centra kultury zvaného Lovoš.

Jeho poměrně velká budova vznikla spojením několika domů pocházejících z různých historických období – směs je to natolik pestrá, že zahrnuje jak polovinu 19. století, tak i zdobné art deco nebo o poznání temnější sedmdesátá léta. V uplynulých letech ale celý komplex město využívalo jen zčásti, a to hlavně kanceláře a společenský sál. Zbylé prostory byly buďto prázdné, nebo nevhodně používané. „Záměrem starosty bylo vytvořit z budovy komunitní centrum, které se stane kulturním středem Lovosic a přilehlých obcí,“ vysvětlují manželé Whiteovi cíle, které měli pomoci naplnit.

Divadelní sál sehrává v rámci kulturního střediska zcela zásadní roli. Jeho artdecový šarm se Whiteovým podařilo nejen opráší, ale vtisknout mu i nový výraz zdůrazněním vlnsů zlatou barvou. K původnímu osvětlení přibily autorské nástěnné lampy čerpající z odkazu Jeana Royera.

Schodiště je důležitým pojícím prvkem celé budovy. Konstrukce zůstala stejná, lino ale nahradila betonová stěrka a přibily stejné barvy jako v ostatních prostorách.

Přestože se oba v oboru pohybují už dlouhou dobu – Michael je původní profesí architekt a Monika se dlouhodobě věnuje interiérovému designu nejen v návaznosti na své obchody Le Patio, nabízel lovosický projekt řadu nových úkolů a příležitostí. Zpracovali studii, jejímž cílem bylo propojit celou budovu fyzicky i esteticky, vyčistit ji od dřívějších nešetrných renovací a zatraktivnit pro místní, přitom šetřit městský rozpočet. Nové komunitní centrum by podle ní mělo mít kavárnu, kde bude možné promítat filmy a pořádat koncerty, divadelní sál s foyer a bary, recepci s informačním centrem, galerii, start-up místnost či dětskou dílnu. Nová fasáda nebo změny v okolí celého komplexu jsou samozřejmostí.

Starosta Dian i ředitel centra Vojtěch Krejčí souhlasili, a první fáze tak mohla na podzim roku 2017 začít. Dokončená byla letos na jaře a týkala se dvou budov – artdecového divadelního sálu a přístavby ze sedmdesátých let. Vedle nezbytné modernizace bylo také nutné najít způsob, jak obě části pocházející z diametrálně odlišných období propojit esteticky. „Záměrem není, aby budova vypadala jako nová, ale zachovat vše hodnotné a ukazovat zajímavou architektonickou historii budovy a zasadit interiér do kontextu oblasti Lovosic,“ vysvětlují Whiteovi. Sjednání se rozhodli dosáhnout především barevností – bílá, šedá, zlatá a tyrkysová

→

Bar získal interiér, který výrazněji koresponduje se sousedním divadelním sálem. Nad pultem visí lustr podle autorského návrhu Moniky White. Název 1905 odkazuje k roku, kdy byl v Lovosicích založen divadelní spolek. Židle v baru, stejně jako v divadelním sále, jsou od české značky TON.

V případě výzdoby divadelního sálu mluví sami autoři o „špetce kultivované teatrálnosti“, ovšem ani v předsálí a chodbách není o elegantní a barvitá dramata nouze.

barva prochází celým prostorem na různých materiálech, a tvoří tak velmi nenásilné pojitko. Významnou roli sehrálo schodiště. Autoři zachovali betonovou funkcionalistickou konstrukci, ale na povrchu nahradili lino betonovou stěrkou. V horním patře odstranili příčky nepoužívaných toalet, aby mohl vzniknout bar odpovídající novému stylu celého kulturního střediska. Zachovali naopak některé původní prvky, a to nejen art deco výzdobu sálu, ale kupříkladu i strop ve foyer nebo osvětlení a luxfery odkazující shodně na sedmou dekádu. O některá svítidla se postarala sama Monika White, podle jejího návrhu vznikl například lustr nad barem nebo nástěnná světla v divadelním sále.

Jako dekorace jsou na chodbách revitalizovaného kulturního centra použité velkoformátové fotografie nazvěšované z drobných historických pohledů. Lovosice jsou na nich zachycené na přelomu 19. a 20. století, ale tento projekt se ani trochu neutápí v nostalgii. Je mimo jiné jasným příkladem toho, že citlivým a odvážným přístupem lze objevit estetickou hodnotu období, která se jinak snažíme z paměti spíše vymazat.